

DIRANAZ

47

Sinop Halkeri

DIRANAZ

— Sinop Halkevi Mecmuası —

Cilt : 4 Haziran 1941 Sayı : 47

Şair Behcet Kemal Çağlar

Tarafından 15 Mayıs tayyare Şehitleri Türeninde

Okunan şiir ve irade edilen hitabedir.

Sayende yaşıyanlar bugün sana kul; Şehit!
Seni görmeye geldik; in; kalk; gel meçhül şehit!
Kimildan, yaklaş bize ve bağrımıza yaslan.
Her yiğitin gönlünde yatar - derler - bir arslan;
Hepimizin gönlünde çirpıyor kanadın.
Sana gökte degecek gibi şimdi her alın;
Tabutunu taşıyor gibi şimdi her omuz;
On yedi milyon birden alnından öpüyoruz.
Bozkır her zamankinden alımlı, süslü, sıcak;
Ruhun, gökten inecek; ruhun, yerden çıkacak.
Ardınızdan geliyor topraktaki yiğitler;
Sizinle dopdoluyuz, şehitler, ey şehitler!
Bizde de aynı iman, aynı hamle, aynı hız:
Size lâayık bir vatan yapmak davasındayız.

Ey eski kavgalardan
gazi çıkanlar! Ey yeniden
gazi veya şehit olmak
için fırsat kollıyanlar!
Aziz şehitlerin mânevî
huzuruna hoş geldiniz.
Sokulunuz. Düşününüz.
Biliniz ki büyük ölümlerle
yanyana, başbaşasınız,
Hayaledin, farkedin ki;
omuzunuzda görünme-
yen bir ağırlık var, kula-
ğımıza nerede ise görün-
mez ağızlar bir şeyler
fısıldıyacaklar. Şehitlerin
havasındayız. Ey gökle-
rin, yerlerin ve denizle-
rin şehitleri! Büyük ölü-
mler ve ey büyük ölümlerin
en büyüğü Atatürk! Bu-
gün sizin huzurunuzda

baş eğmeğe, size imren-
digimizi ifade etmeğe,
sizin saflarınızı boş bırak-
madığımızı bildirmeğe
toplandık. Sizin için dö-
vünmiye değil, sizinle
övünmiye geldik. Keşke
fırsat düşse de sizler gibi
büyük maksatlar uğrun-
da çarpışa bilsek. Size
benzeyebilsek ah!.

Size imreniyoruz, aziz
şehitler, size imreniyoruz
Gündelik işler, çapraşık
kaygılar, bayağı eğlen-
celer ortasında; bir fânî-
nin baştan malûm ve
baştan aşağı silik hayatı-
nı sürüp gitmektense;
bir kerre olsun, bir bü-
yük işe yaramak, bir

kere olsun insanlığı ve
türklüğü tam hak etmek
ve ondan sonraya viedan
huzuriyle bir köşede ye-
re inmiş bir ilâh gibi ya-
şamak, ya da büyük şev-
kin alevinde pervaneler
gibi yanıp, düşüp yok
oluvermek:

Size imreniyoruz aziz
şehitler, size imreniyoruz.

Korkan, sinen, bocala-
yan, dönen bizden değil-
dir. Biz Türküz: Ya müs-
takil ve insanca yaşarız,
ya kahramanlar ve ilâh-
lar gibi dövüşür, ölürüz.

Tanrım! Tanrım! Bizim
canımızı rahat döşegi-
mizde alma; bizi kuruyan
bataklıkta ölüveren so-

lucana benzetme; bize
ölümünü ne zaman istersen
o zaman, fakat bir devâ
güderken, bir işe yarar-
ken nasip et.

Biz gündelik adamlar
değiliz; biz büyük dâva-
ların insanlarıyız. Biz va-
tan bekçileri, istiklâlin
aşıkları, Atatürk'ün ço-
cukları ve İnönü'nün ne-
ferleriyiz.

Büyük ölümler; aziz ölü-
mler! Şimdi sizin huzuru-
nuzda tekrar ant içiyo-
ruz. Emanetlerinizi hak-
kiyle, tamamiyle koru-
yacağız. Atatürk, Ata-
türk! Yattığın toprakları
düşman ayaklara çiğnet-
meyeceğiz.

«Şuna karşı durulur
mu; buna karşı gelinirmi»
diye korkak, bayağı, me-
lûn mantık hesabı yapıp
şaşıranlar, biz le yoktur,
bizden değildir; Türk de-
gildir. Her şeye, her şe-
ye, gökten ilâhlar inse,
yerden yarıdağlar yü-
rüse, dünyanın bütün çe-
likleri ve çarkları hare-
kete gelse, istiklâlimizi
ve vatanımızı hedef alan
her şeye karşı koyacağız.
Karşı koymak için yemin
liyiz, hazırız.

Yeminli demek, hazır
demek de fazla; insan
ezeli kararı ve insiyakı
olmayan bir şey için ye-
niden yemin eder ve
kendini hazırlar. Bizim

istiklâli ve vatani koru-
mak, eski âdetimiz, bir
kelime ile: tabiatımızdır.
İstesek bile bunu biraka-
mayız. İnsan Türk olur-
da Türk tabiatını nasıl
bırakabilir! Büyükler,
aziz büyükler! Çetin, çok
çetin kararlar vereceği-
niz dakika gelirse, içiniz
bir lâhza titremesin, ak-
lınızdan bir kerecik (aca-
ba) geçmesin. Yeryüzünde
hiç bir millet - şu son
aylarda kahramanca dö-
vüşen komşularımız da
dahil - hiç bir millet is-
tiklâlini ve insanlık hak-
larını korumakta Türk
milleti kadar kahraman,
anıt, mukavim ve metin
olamaz.

Onbeş yirmi yıl önce
bütün mazlûm milletlere
kalkınışın, toparlanışın,
kurtuluşun örneğini ver-
miştik. Hem kendinin,
hem bütün insanlığın
büyük ve asil davalarına
öncü olmak, Türk mîlle-
tinin başında bir şan ve
şeref tacı gibi ebediyen
parlayacaktır. İcap eder-
se yeniden bir daha zu-
lûm ve tecavûze uğrıyan
milletlere kurtuluş örne-
ği olmasını biliriz. Bütün
dünyaya çıkar yolu bir
daha göstermesini biliriz.
Dünyanın davasına ateş-
ten ve kandan harflerle
istikbâlin ulvî hakikatini
yazmasını biliriz.

Atatürk! Atatürk! Bu
günlerde büyük nutkun-
da gençliğe hitap ettiğin
ve göz yaşlarınla inşat
ettiğin son satırları bir
daha, bir daha okuyoruz.
Hiç bir zaman o anasız,
o çetin hale düşmiyece-
ğiz; fakat düşsek de gene
bize tenbih ettiğin gibi
her şeye karşı koymasını
damarlarımızdaki asil
kandan kuvvet almasını,
kalkınmasını ve kurtul-
masını bileceğiz.

İn göklerden ve öp bir
bir alnımızdan bizi. Biz
sensiz değiliz. Gönlümüz-
de sen varsın ve başı-
mızda İnönü var. Âdet
olsun diye, rica olsun
diye söylemiyorum; Şe-
hitlerin huzurunda riya-
kârlar er geç çarpılır.
İcabederse yeni bir millî
mücadeleyi sensiz, Ata-
türksüz de başaracağız.
Bu ikinci cihan harbinin
sonunda da; Türkiye, ka-
tılsın katılmasın, alını ak,
hakları mahfuz ve mu-
zaffer çıkacaktır.

İnönü! Emrindeyiz, sa-
findayız, hazırız, gözü-
nün içine bakıyoruz. Bü-
yükler, aziz büyükler!
Görmüyor musunuz?
Millet, gözünün içine ba-
kıyor; haydi dediğiniz
an, on yedi milyon yay-
dan çıkan tek ok gibi
fırlayacaktır. Ve hedefini
muhakkak bulacak, mu-
hakkak delegecek, muhak-
kak devirecektir.

CENNET

F. Dikmen

İnsan oğlu, (Nimet) (Cennet) ister hep
Bu yurt bir cennet değilde; ya nedir?
Acep dir halk, kuvvet, devlet ister hep
Bunca varlık; kudret değil, ya nedir?

Biz buraya getirmişken bu sözü
Deriz şu (İnsan) ın varya dış gözü
Birde içte, (Ruh) te görür iç özü
Bilse yurt Cennet değilde, ya nedir?

Dış gözile bakan; cennet nerde, der?
Asıl içten görmektir bunu hüner
Gizli, kimi açık, nice bin cevher
Dört bir yan Cennet değilde, ya nedir?

Tanrım gökte, gün, ay, yıldız yaratmış
(Hikmet) ile kula gendin aratmış
Bak, her yanda, neler neler üretmiş
Bu yurt, bir cennet değilde, ya nedir?

Dağı, taşı, denizi var, gölü var
Bağ, bağçesi, çeşit urun, balı var
Yüce, gökçek yayla, ova, beli var
Yurdum bir cennet değilde, ya nedir?

Ottan, kökten çıkar nice renk, boya
Olur türlü türlü nakış, süs, uya
(Nimet) deriz, çağlayan ırmak, suya
Hep nimet, Cennet değilde, ya nedir?

Ekmek pişmez furun yanıp kızmadan
Ürün vermez, tarla ekip, kazmadan
İnanmalı buna, gönül üzmeden:
Bak bu (Yurt) (Cennet) değilde, ya nedir?

Gerçi, (Tanrı) vadetmiştir (Cennet) ler
O (Cennet) ten örnektir bu (Nimet) ler
İster her iş, candan himmet, gayretler
Güzel yurdum, Cennet değil, ya nedir?

Handa, yolda, dağda, bağda korku yok
Su, ekmek, tuz, kömür, bakır, demir çok
Tank, top, tüfenk hem mitiralyoz, uçak, ok
Böyle yurt Cennet değilde, ya nedir?

İstedigin neyse al, sat, gez, dolaş
Esenlikle, her tarafa git, ulaş
Bu böyledir, etme şüphe hem telâş
Yurdum bir Cennet değilde, ya nedir?

Rüzgârları anber, yağmuru şarap
Günleri şen, aydın,... Gecesi mehtap
Her bir taşı, kayası; Türke mihrap
Böyle yurt Cennet değilde, ya nedir?

Kutlu, Yüce (Can) lar burda yaşar hep
Yurt aşkile nice gönül coşar hep
Ülkü, ürün, gündün güne taşar hep
Bu yurt bir Cennet değilde, ya nedir?

Yazsam, düzsem, nice koşma, destan var
(İnönü) nden (Türk) e irfan, ihsan var
(Türk) ü gören, diyor; nurlu cihan var
Dolaş, bak, Cennet değilde, ya nedir?

Bu Türklüğün kâbesi bu, öz diyar
Gözü, gönlü bügüleyen, güzel yar
Bu (Dikmen) de, sevginden özüge ne var
Yurdum nimet, Cennet değil, ya nedir?

ASKER

Ş. Sami Kubilây

Hakî elbiseli bu insan vatanın timsalidir. Yapan ve yaradan odur. Ona karşı içimizde hiç bir muhabbete, hiç bir sevgiye, hiç bir hürmete ve hiç bir aşka benzemiyen bir baghlık ve hürmet mevcuttur.

Askerlik; Türk oğlu için ezelden gelmiş ebede giden tabîî bir varlıktır.. Tarihimizin şanlı ve şerefli sahifelerini parlak menkibelerle süsleyen Türk askeridir. Bayrağımızı vekar ve azametle daima yükseklerde, çok yükseklerde tutan arkadaşları (Ay) ve (Yıldız) ların yanında, güneşe eş, göklere yoldaş yapan Türk askeridir.

Ninelerin, bacıların, annelerin, çocukların, zavallı alillerin göz yaşlarını dindiren yaslarına son veren Türk askeridir. Vatanın temiz havası, gür çağlayanları, kuşları, çiçekleri, ağaçları ve yaprakları hülâsa bütün dağı, taşı, toprağı ve denizile yurdu kuşatan ve ona canı pahasına sonsuz hür-

riyetleri bağışlayan Türk askeridir. Onun çelik parıltılı, iman dolu gözlerine bakınız. Hangi ressam onu ter-sim, hangi kalem dahisi onu tasvir hangi heykeltıraş onu tavsif edebilir?.

Azametli göksünde dalgalanan şey vatan için çarpan kalbidir. O kalp baştan başa vatanın aşkı, yurdun sevgisi, bayrağın şerefi ve milletin saygısı ile doludur.

Omuzlar, kollar ve eller bir iman bütünlüğünün destanı, yaratıcısı ve başarıcısıdır. Türk oğlu için Asker olmak ne büyük bir şereftir!.

Çünkü; bütün bir millet ve bütün bir vatan ona medyundur.

Böyle bir şükran minnetta lığı karşısında o ülvî ve ulusal namusun timsali olan bayrağı ve silâhı taşımak ebediyetin varlığına dayanarak yaşamaktır.

Böyle bir yaşamağa mazhar olanlara ne mutlu!..

KÖYLÜMÜZ

- 3 -

Ferit Dikmen

Sinop bölgesinde, yalıdan içeriye doğru gidildikçe tedricen yükselen arazi, umumiyet itibarile tatlı meyillerle devam eder ve nihayet tamamilen dağlık, ormanlık araziden geçilerek (Boyabat) ovalarına enilir.

Arazi aynı zamanda şark istikametine Kızılırmak ve garptede (Kastamonu) nun (Devrekâni) ovalarına doğru alçalır. Bu arada, Boyabattan geçerek (Durağan) nahiyesi önlerinde (Kızılırmak) a karışan (Gök ırmak) vadisinden sarfınazar edilecek olursa, Sinop ili ekseriyetle dağlık, ormanlıktır. Arazinin yükseldiği kısımlarda sular durgunluk peyda edememekte olduğundan rutubet ve çürüme, kokma yuvaları, ocakları peyda olamaz. Bundan ötürü sıhate elverişli bir zemin vasfına hakikaten layık bulunan ve (Yayla) denilen bölgede, böyle yerlerde hayvan besli nir ve yaz mevsiminde daha aşağı yerlerdeki köyler halkının bir kısmı bu yüksek, havadar, saf alanlara gelir, otururlar. Şimdi (Sinop) ilinde bulunan belli başlı dağ ve bu dağlardan doğan, uzayan ormanları resmî kayıtlara göre bölge bölge bildirelim: Önce (Ayancık) tarafından başlayalım:

Karakavak, Yemişencik, Ağutlu, Günay, Yeni yayla, Kumluk, Kirtil, Kaynarca, Hacı bakı, Kışla, Kavaklı,

Yunkalık, Göller ve Göl dağı büyük dağ, Dumanlı, Kavacık, Köprüler, Tah-talık, Honsalar, Avcı oluk, Direk atılan, Kapuz, Kavak soyuk, Caban, Gebelit, Türbeyanı, İki pınar, Kenandağı, Timurtaş türbesi, Kara doğan ağa ormanı, Kömür gölü, Emine tepesi ve daha bir takım ehemmiyetleri az ormanlar vardır.

(Boyabat) bölgesine bağlı dağ ve ormanlarda şunlardır: Belli başlı dağlar: Kurtlu, Elma dağı, Elek dağı, Gök tepe, Maruf, Bürnük, Kaş başı, Üzümlü, Gökyar, Doğaçam, Hamzalı, Çukurhan, Kara ağaç, Buzluk, Büyük soyuk, Musa oluğu, Ay doğan, Ada dağı, Göklen, Kuz kaya, Akça kaya, Öküz tepe, Kızılcıca pelit, Çukur pelit, Balta çıkan, Kara çamlık, Gömlek, Akpınar, Acı ahlat, Kadınlı, Tepelice, Eyin öyünü, Kara geniş, İkiz tepe, Çığırğan, Özsökü başı, Uzun çam, Dere sökü, Kara tepe... Olup bunlar muhtelif taraflardan (Ayancık) bölgesinin şu sayacağımız diğer çeşit ormanlarla iltisak peyda eder ve hepsi birden en ziyade (Ayancık) bölgesinin o büyük ve geniş dağ ve ormanlarını teşkil eylerki onlarında sabalım: Yemişli çangalı, Kemişli, Koz dağı, Emir dağı, Kirencik ormanı, Hacı bey dağı, Zindan ormanı, Vasil-yüs, Aksökü, Han deresi, Dündar, Sa-

lar ormanı, Sağış, Koğuk gürgen, Sul-
tan ağacı.

Sinop bölge ormanları: Giregöz,
Boz burun, Kaynarca, Emin gölü, Ko-
zan dağı, Kara hasan dağı, Meşe dağı,
Domuz dağı, Göl dağı, Marul dağı,
Kuz viren ki bu örendir ve halk ara-
sında (viran—viren) değil, ören kılığın-
da söylenir.

Daha sonra, Tere subaşı, Ulaboz,
Isırkanlı, Şami, dağ ve ormanlarıdır ki
ötekilerine nazaran azdır. Sebebi ma-
lum: Sinop ve civarı nisbeten tatlı
ve meyilli ve denize varan inişlerle
teşekkül etmiş bvlunmasından esas
dağ ve ormanlık yerler içerileae gi-
dildikce sıklık peyda eder ve sağa,
sola kol kol uzar.

Şimdi (Gerze) bölgesinin dağ ve
ormanlarına geçiyoruz: Köse dağı, Çal
dağı, Kapan dağı, Kaş yayla, Beş karış
Abdegöl, Kuz dağı, Gürhenlik, Ka-
ranlık ağzı, Soyuk, Yağrı daş, Mişe
alan, Sulu düz, Uçurum, Savlar, Gök-
tepe.

Yukarıdanberi yazdığımız dağ —
orman sahaları sık sık yağmurlarla
sulanır ve kış mevsiminde yağan kar-
lar, yükseklerde, sırt ve yamaçlarda,
güneş görmeyen kısımlerde uzun
müddet erimez, buralardan yazın en
sıcak günlerinde civar kasabalara kar
getirilerek soğutma işlerinde ve bazı
mühim hastalıklarda — gösterilen lü-
zum üzerine — doktorlarca hastaları-
na tatbik olunur. Bu dağlardan kıyı-
lara doğru küçük ırmak ve dereler
akar. Bazıları müstakil olur, bazılarıda
daha içirilere tesadif edip birleşdik-

leri daha büyük ırmaklarla kol kol
ceryanlar teşkil ederler. Bunlardan
Kızılırmak ve Gökırmak başta gelir.

Kızılırmak; (Sivas) ın şarkındaki
kızıl dağdan çıkup bin kilometreye
yakın uzunlukta bir mecra takip eyle-
dikten sonra, Vezirköprü ile Boyabat
ve sonra Gerze ile Bafra ilçeleri hü-
dutlerini çizmek suretile devam eder.
(Bafra) civarında Kara denize dökülür.
Geçtiği yerler, fevkalâde sarp ve ça-
buk akıntılı olduğundan nakliyata
elverişli bulunmamaktadır. Gökırmak
Kastamonunun (Daday) ilçesindeki
ballı eağdan toplanan derelerden te-
şekkül eder. Taşköprü'nün gölviren
mevkiinde Kastamoniden geçip gelen
ufak bir dere ile birleşerek (Taşköprü)
ilçesini baştan başa suladıktan sonra
(Boyabat) arazisine girer. Buradan
itibaren geniş bir ova takip ederek
on beş saatlik kadar bir mesafeden
sonra (Boyabat) ın (Durağan) nahiyesi
civarında Kızılıрмаğa karışır.

Gölviren mevkiinde Kızılıрмаğa
kadar olan kısmı oldukça ehemmiyet-
lidir. Geçtiği yerlerin iki tarafında
bulunan köyler, bundan çok istifade
ederler. Bilhassa pirinç mahsulü bu
yüzden fevkalâde bereketli yetişir.

Bafranın Alaçam ilçesile Gerzenin
Yenicüma — Dikmen — nahiyesi hu-
dudunde bulunan (Celevit) çayı ise
beş çam tepelerinden çıkar, ufak
kollarlada birleşerek (Celevit) denilen
yerde denize dökülür.

(Kanlı çay) uzunöz dağlarından
çıkarak, (Çayağzı) denilen yerde denize

— Devamı var —

RUHUM

Hasan Tarkan

Kimsesiz.

Sessiz.

Sükûtun taşıdığı.

Dik zirveli aşığı.

Böyle günlerde
Gönlümü bir ızdırıp sarar...

Bu isimsiz

Belirsiz

Düğünlerde..

Ruhum bir şey arar:

Arar...

Hükümlerinde yok karar.

Belki firar için ümidi var.

Haykırp coşamaz.

Gördüğüm;

Işıkların, rüyaların.

Hülyaların.

Hayalinde ördüğüne

Sevinçle, istekle koşamaz...

Bitkindir.

Sararmış bir ekindir.

Belki yarın büsbütün sönecek;

Bir cansız cisme dönecek.

Hastadır...

Sebepsiz bir yastadır...

Sevinç, emel onun için kederdir.

Sevilmez bir derbederdir...

Aradığı belli değil,
İnliyor
Kendi içli sesini dinliyor.
Heyhat! ızdırabı telli değil

Işıklardan kaçıyor,
Niçin, neye?
Belirsiz bir behaneye,
Karanlıklara açıyor.
Pencerelerini.
Uzatıyor çağırarak ellerini.
Sağdan sola
Düzlüklerden bir dikenli, taşlı yola
Tırmanıyor.
İnliye inliye kıvranıyor...

Ucsuz, bucaksız,
Kucaksız
Derinliklerde
Nefes alamıyarak,
Bir dakika bir yerde kalamıyarak
Koğuluyor

Parlıyor yine
Gümüş göz yaşları.
Mine taşları
Gözbebeklerinde...

Yürüyemez.
Belki bacakları kırılacak.
Bir nebat gibi çürüyemez.
Belki bir dala sarılacak.
Hastadır...
Yastadır..
Böylece
Hıçkırır bütün
Bir gün
Ölüce
Gezer
Taşan ıztırapları sezer.
Sonunda düşer
Yastığa başı
Ozaman kürer
Görünen, gülen her şeye..
Andırır ozaman mezarda bir siyah taş!...

Nesir

Bir Otomopil Gezintisi

Ş. Sami Kabilây

Yoklıyorum, içimde eski çarpıntı-
lar yok.. Bize mektepte iken, hocala-
rımız [hayatı olduğu gibi görünüz ve
kabul ediniz, hayatta fevkalâde şeyler
beklemeyiniz?] demişlerdi. Bu sözün
üzerinden zamanın silindiri geçtikçe
değeri daha çok anlaşılmış oluyor.
Evet bileklerimde o eski vuruş yok..
Çocukluk çağında ve hele ilk gençli-
ğimde « seyahat » benim için sonsuz
bir heyecanın çarpıntılı bir doğuşu
olurdu. Hele otomopil gezintisi...

Dün, güzel bir makineye, bir dos-
tumuzun lütüfkâr daveti üzerine bin-
dik. Araba çok yeni ve konforlu idi,
şoför ise usta ve temkinli bir çocuktur.
Tankala oradanda Dıranaza doğru
açılıyoruz. Yürüdükçe ve yükseldikçe
tablo tablo irtisam eden manzaraların
göz kamaştıran ihtişamı karşusunda
kalbimizin sesini duyarak seyretme-
mek kabildi?..

Dıranaz bin beş yüz metreyi aşan
bir yerdir. Orada nihayetsiz gibi seri-
lip uzanmış olan bakir çamların bir
zifaf odasını andıran; nefis ıtırarla
dolu sevimli ve ferahlatıcı gölgelerine
uzandık. Engin ufuklardan kopup ge-
len bir rüzgârın, çam dallarile öpüş-
tüğü bu mevkide yaşamak, çalışmak

ve yiyip içmek hayatımızın iki katlı
değil, dört katlı bir saadete ve şetare-
te kavuşması demek olur. Güneşinde
başka bir güzellik, çamlarında bir
fevkalâdelik, ruhunuzda, kalbinizde,
müfekkirenizde, hülâsa fizyolojik ve
psikolojik varlığınızda müstesna bir
neşe ve inşirahın temposu çalar.
Orada; zenginsiniz, kedersizsiniz.. Çün-
kü noksansız sohbettesiniz...

Dişlerimizi donduran ışıklı sulara
refakat eden nefis kebabları yerken
Ahmet Haşimin;

Ot yiyen ahmak koyunla, et yiyen
asıl kurdu hatırladım.

Altmışını aşkın bir çok yaşlılar
bile tansiyonun son basamaklarında
çarpınırlarki (Ota) hâlâ yanaşmayıp,
etten ayrılmıyorlar... Bu; şairin orijini-
nal bir fikri olan ahmak koyundan
uzaklaşmak ve asıl kurda yaklaşmak
için değil, zevkin ve hazzın basamak-
larında karar kılmak içindir. ||

Çünkü titreyen taze, nefis bir kebab
karşısında irademiz erimekle beraber
beden ve ruh zevklerimizin engin gü-
zelliklerle dolu hazlerine hitabeden
bu varlık önünde onu tanımak ve
ona hürmet etmekten başka ne yapabi-
liriz!...

İlkbahar eyyamı saçdı pâyı yare ey gönül
Sarı fulya, mai sünbül, mor menekşe, penpe gül

(***)

İlkbahara erdik artık yel, soğuk dinsic gönül
Kürk içinde kış sevenler, ağlasın, ansın gönül

Tatlı bir rüzgâr, güneşlik, her taraf gül, sünbül, hoş
Zümrüt olmuş köylere doğru ata binsin gönül

Her geçen yıldan gönülde, var ise aşk... hatıra
Dem bu demdir, tazelensin, yaki hep sönsün gönül

Süslü tarhlar, saksılardan yayılırken, renk, koku
Bir tarafta yaru canan, seyredip dönsün gönül

Bir havız, ya göl kenarı, saz ve hoş dem sofrası
Aşk ile uşşaka dilberler şarap sunsun gönül

Nazik elden her dolu aldıkça rindan zevk ile
Cünbüşü tesit eden bülbül dala konsun gönül

Bu bahar eyyamıdır, zevkusafa hengâmıdır
Gam, keder neymiş unutsun, şadolup onsun gönül

Öyle mest olsunki yaran, âlemi cennet sanup
Cennetin her nimetinden şükredüp kansın gönül

Öyle bir fırsatki «Dikmen» her vakit girmez ele
Bu bahardan kâm alup bir aşk ile yansın gönül

YESARİ BABA (dan)

(Ali Ertan)

Hak vergisi çok dane i inanımız almaz
Anbarlarımız arsa i dükkânımız almaz
Uğratma riya ehlini şul meclisi meyde
Hiç meyde kabul eylemez erkânımız almaz
Gelse kapuya ağlasa bin sızlasa dursa
Çirkin ameli fasidi deryanımız almaz
Hüda ile rahmanı görünse bile bilkim
Zahirde ve Batında nighbanımız almaz
Hırsı cem kizbile alûde ne şüphe
Er doğruya Hak doğruya meydanımız almaz
Dünyayı kavsın kayıt yok illaki münafık
Sıgırmaz gönle kefei mizanımız almaz
Her kimki bu işlerde bulundise Yesari
Şahit olurum o şah merdanımız almaz

Sanma ey zahir cihan içre sevayı bekleriz
Terki tecrid ederik babı rızayı bekleriz
Demeybiniz meyhane i gencinede ne neza var ey fakih
Böyle bir ehli harabatız burayı bekleriz
Hakkı bilmektir cihan mülküne gelmektenmeram
Biz künahkâr ehliyüz kân sünniyi bekleriz
Asitanı devleti arzu çeken aşıkınız
Gemimiz yüklendi amma daha havayı bekleriz
Zahidü na buhta ayrılısın Yesari biz yekâ
Biz küruhu naçiyüz bizler levayı bekleriz

Ger düşerse yolun ey badüseba ol yaredek
Al benim eşkiste gönlümü gez dildaredek
Nuh tufan âsa verir seylabı dehra bu burrem
Fitreten eşkim ererse tahtahülneharedek
Tıfhdil piri hakikatten okuyup su gibi
Aşk adabını talim eyledi izharedek
Pest olur gökten yere hep encümün maned sebep
Arşederse kır ahım sebai seyyaredek
Yadıma geldi yedi kırk çile kim çekdirdiler
Rahmi maderden gelince âlemi gehvaredek
Sofiler cennette kaldı işü zevk etmek için
Cem olup gitti küruhu âşıkân didaredin
Özlebi lâl şerabından yetiştir sakira
Mesti layakıl varayım haydarı keyraredek
Bir işaretle gider elbet Yesari kemteri
Sine üryan baş açık yalın ayak hünkâredék

Hieri rühsarınla feryadım uzattım sevdiğim
Terdiban ahımı arşa dayattım sevdiğim
Yokmu ilfazın ağladığım lâlin gibi
Ruyı zerdim eşki çeşmimle boyattım sevdiğim
Zehti zerle söyle serap olmuşumki taki veş
Şul hayal kaddin üzre bin kul attım sevdiğim
Ey peri sebep zenehdanın edüp evsafını
Teşne dil üftadelik ağzın sulattım sevdiğim
Nuş meyetmez Yesari kim demiş aşkın ile
Bin tehi damhane doldurdum boşalttım sevdiğim

Cihan mahbubunun lütfü atası yokmudur vardır
Kehi uşşakına cevru cefası yokmudur vardır
Haman kati ümit etmek olurmu bivefalardan
Cefalı dilberin de safası yok mudur vardır
Gedaî fakr köy halk arasında yürür daim
O şehun peyk nim veş müptelası yok mudur vardır
Derimiş halka mahbup sevmek gayet günâh vaız
Maazallah bu sözünde hatası yok mudur vardır
Yesari kimseye asla cilranda inkisat etmez
Rakibe cümle halkın beddûası yok mndur vardır

SICİM

*Guy De Maupassant'ın (Contes Choisis
seçme hikâyelerinden)*

Tercüme eden : Madi Suten

— Bu sabah pazarın Buzeville caddesinde saat 8 — 9 arasında içinde 500 frank ve iş bankası sentleri bulunan siyah deriden bir cüzdan kayıp olmuştur. Bu cüzdanı bulan, gören nahiye müdürlüğüne veya cüzdan sahibi olan Hülberike getirdiği takdirde yirmi frank mukâfat verileceği ilân olunur... Münadi haberi bir iki defa tekrarladıktan sonra hanın kapısından uzaklaştı. Davul uzaktan bir defa daha duyuluyor, ilân haberi boğuk bir halde yine kulaklara çarpiyordu. Ayaktakiler yerlerine oturdular. Çantanın bulunup bulunmayacağı üzerinde konuşmalar başladı. Netice para sahibi Hülberkin taliine kalıyordu. Yemek zamanı geçti. Kahvelerin son yudumları içildiği bir sırada salon kapısının önünde bir jandarma belirdi.

— Bereaute köyünden Hoşekorn dayı buradamı diye seslendi. Uzun mesaların öbür ucuna oturmuş olan Hoşekorn bu beklenilmedik çağrılışa:

— Buradayım cevabını verdi. jandarma devamla:

lütfen benimle nahiye müdürlüğü kadar gelirmisiniz, müdür sizinle konuşmak istiyor. Köylü hayret ve endişe içinde fincanını bir yudumda boşalttı, kalktı. Sabahkinden daha fazla bükük bir halde jandarmanın önüsüne yürümeğe kuyuldu. Adımlarını atarken:

— ben buradayım buradayım kelimelerini tekrarlıyordu. Nahiye mü-

dürü iri cüsseli, ağır korkunç yüzlü bir adamdı, kanepesine yayılmış öfkeli bekliyordu. Hoşekornun girdiğini görünce:

— Hülberkin cüzdanını sen bulmuşsun, Buzevilli caddesinden geçerken senin bunu yerden aldığını gören var. Hoşekorn dayı şaşkın, heyecan ve korku içinde Müdüre bakıyordu.

— Fakat bay müdür ben cüzdan falan birşey görmedim. Karşılığını verdi. Müdür devamla:

— Hayır hayır inkâr etmeyiniz bu çantayı siz bulmuşsunuz dinlemem diyordu.

— Size şerefim üzerine yemin ederim cüzdan birşey bulmadım. Müdür:

— Fakat sizi gören vardır. Köylü:

— Kim görmüşki.. Müdür:

— Seni gören semerci Malandındır. Hoşekorn dayı işi hatırladı, hidetinden kulaklarına kadar kızardı. Boğuk bir sesle:

— ah bu mel'un beni gördü ha.. o yerden sicim parçasını alırken beni gördü, bunu cüzden diye bana iftira etmektedir. Diyerek ceplerinin diplemini araştırıp sicimi çıkardı gösterdi. Nahiye müdürü bir türlü inanmıyordu başını asabi asabi sallıyarak:

— Malandın namuslu bir adamdır, bir sicim parçası yerine cüzdanı buldu diye yalan söylemez. Hoşekorn son derece heyecan ve korku içinde ma-

— Devamı var —

Karadeniz Basın Kongrası

Haziranın 19 neu Perşembe günü saat 15 de Trabazon Halkevi salonunda Karadeniz bölgesi basın kongrası Sinop, Samsun, Ordu, Giresun, Trabazon, Rize, Artuvin, Kars, Erzurum ve Gümüşane vilâyetlerinde çıkan gazete ve mecmuaların mümessillerinin ve Kütahye mebusu Sadri Ertemin riyaseti altında ruznamede mevcut maddeler görüşülmüş ve ittifakla kabul edildikten sonra Cumhur Reisimiz Millî Şef İsmet İnönüne, Meclis reisine, Baş vekile ve Parti Genel sekreterliğine kongranın bağlılıklarını bildiren telgraflar çekmiştir. Bu kongraya eski matbuat umum müdürü Trabazon valisi Sayın Naci Kıcıman da iştirâk etmiştir.

Bölge heyeti idare âzâlıklarına
Trabazon Yeni yol gazetesi sahibi

Bekir Sükûti Kulaksız oğlu muharrirlerinden Cemal Rıza Çınar, Trabazon Halk gazetesi sahibi Doktor Abdülkadir İkiz ve Ordu Gür ses gazetesi yazı işleri müdürü Ali Rıza Gürsoy güzel Ordu gazetesi sahibi Bilâl Köyden seçilmişlerdir.

Divanı haysiyet âzâlıklarına
Samsun 19 Mayıs mecmuası yazı işleri müdürü Ziya Karamık, Ordu Gür ses gazetesi sahibi Mustafa Akyazı, Samsun Ahali gazetesi sahibi İsmail Cenani Orali seçmişlerdir.

Ankarada yapılacak umumî kongraya iştirâk etmek üzere de Trabazon mebusu Hamdi Nebioğlu ve Ulus gazetesi muharrirlerinden Raşit Hakkı Uluğu ittifakla seçmişler ve kongraya saat 17 de nihayet vermiştir. 17,30 da bir çay ziyafeti Murahhaslar şerefine Şehir kulübünde verilmiştir.

HALKEVİ HABERLERİ

1 — Evimiz salonunda Biçki dikiş ve çiçek sergisi açılmış bir hafta müddetle şehir halkına açık bulundurulmuştur.

2 — Umumî Hapisanede açılan okuma yazma kursunda muvaffakiyet gösteren 35 kişiye diploma verilmiştir.

İÇİNDEKİLER

Şiir ve hitabe
Cennet
Asker
Köylümüz
Ruhum
Bir otomopil gezintisi
Şiir
Yesari baba
Sicim

Şair Behçet Kemâl Çağlar
Ferit Dikmen
Ş. Sami Kubilây
Ferit Dikmen
Hasan Tarkan
Ş. Sami Kubilây
Ferit Dikmen
Ali Ertan
Madi Süten

Mes'ul Müdür : Macit Tekinalp

Basıldığı yer : Sinop İl Basımevi

İÇİNDEKİLER

Bestand: 100 : 1000 II. Bestand: